133

ទ្រ-៣៩-៣ ៥៤៩

ARCHIVES NATIONALES
REGIE DU DEPOT LEGAL

រឿងពលឯកខ្មែរ ១

ជារឿងបុរាណសាស្ត្រស៊ីករឹត

អាចារ្យ

វ៉ង់-ឈឹន

នៅឃុំលេខ ៤ ក្រុងភ្នំពេញ

បានរៀបរៀង

ARCHIVES NATIONALES
COTE
B.107.1258 82

ការផ្សាយរបស់

បណ្ណាគារ

សេង-លី

លេខ ៧ មហាវិថីមិសត៍ ក្រុងភ្នំពេញ

នៅមុខស្ថានីយ៍អយស្ម័យយាន

បោះពុម្ព ៣០០០ ច្បាប់

ព.ស ២៤៩៥, គ.ស. ១៩៥២

ទុកសិទ្ធិ

អារម្ភកថា

រឿងពលឯកកុមារនេះ ដែលបានគង់វង់មកដល់សព្វថ្ងៃនេះ ដោយសារខ្ញុំបានមើលពីក្មេងនៅវត្តលាំងកំពូល ឃុំត្រពាំងគង ស្រុកសំរោងទង ខេត្តកំពង់ស្ពឺ, ខ្ញុំក៏បានចាំរឿងនោះរហូតមកដល់ឥឡូវនេះ កាលដែលខ្ញុំមើលគឺជាសាស្ត្រាស្លឹករឹតគេតែងជាបទ កាកគតិនឹងបទព្រហ្មគិតជាដើម, ឥឡូវនេះខ្ញុំយកមកតែងជាបទពាក្យប្រាំពីរ, កាលដែលខ្ញុំមើលអាយុ ១៣ ឆ្នាំ ព.ស.២៤៥៩ គ.ស. ១៩១៦ មកដល់អាយុ ៤៩ ឆ្នាំ ព.ស. ២៤៩៥ គ ស.១៩៥២ នេះ, ខ្ញុំក៏តែងរឿងពលឯកនេះឡើងធ្វើជាសៀវភៅពីរក្បាលគឺទី ១ នឹងទី ២ ព្រោះកុំឲ្យក្រាស់ពេក, ប្រាថ្នាទុកឲ្យខេមរជនបានអានបានមើលនឹងបានប្រើយករឿងនេះ ទុកជាទីមនោរម្យដល់លោកអានទាំងឡាយតទៅ ។

ខ្ញុំបាទតែងផ្ទួនរឿងនេះចប់ហើយ ក៏បានប្រគល់ឲ្យទៅថៅកែអាំង ហួតផុះលេខ....ខាងជើងផ្សារសួនថ្មី វិថីវីរជង នឹងថៅកែ សេង-លី មហាវិថីមិសត៌ភ្នំពេញ ឲ្យបោះផ្សាយ គាត់ក៏មានសេចក្ដីរីករាយត្រេកអរណាស់ដោយបានរឿងបុរាណប្លែកល្អ, ខ្ញុំក៏មានចិត្តត្រេកអរថាមុខជានឹងបានរឿងពលឯកនេះ ចូលជ្រកក្នុងសន្ដាននៃលោកអ្នកអានទាំងឡាយ គ្រាន់ជាទីមនោរម្យពុំខាន ។

ទីបំផុតនេះ ខ្ញុំសូមអភ័យទោសអំពីសំណាក់នៃលោកអ្នកជាកង បណ្ឌិតទាំងឡាយ ក្រែងខ្ញុំតែងឃ្លៀងឃ្លាតសម្ផស្សពាក្យ សូមកុំនិន្ទ

ជាអ្វី បើឃើញខុសឃ្លៀងឃ្លាតត្រង់ណា សូមដម្រង់ត្រង់នោះឲ្យបានផង ព្រោះខ្ញុំតែងប្រញាប់ប្រសាន់ពេក សៀវភៅភាគទី ១ នេះតែងតែមួយអាទិត្យប៉ុណ្ណោះឡើយ ។

រឿងពលឯក

ខ្ញុំសូមថ្វាថ្លែងតែងជាកាព្យ- ប្រាំពីរពាក្យកបរៀងដល់ចប់
លោកអ្នកឯណាដែលប្រសប់- អានមើលដល់ចប់ដឹងសេចក្ដី ។
រឿងនេះជារឿងបុរាណចាស់. មិនមែនជារឿងកើតថ្មី ៗ
លោកអ្នកបេះអានទោះប្រុសស្រី ចាស់ក្ដីក្មេងក្ដីគិតផងចុះ ។
ដំណាលកាលរឿងចៅពលឯក ក្រីក្រពន់ពេកលំបាកស្មោះ
មាតាបិតាទ័លទាំងអស់ ទាំងទ្រព្យរបស់ក៏គ្មានអ្វី ។
នៅផ្ទះមួយតូចក្នុងព្រៃស្ងាត់ ញាតិសួរសត្វទារទោចរ
ទីទុយមៀមមុំយំសព្វថ្ងៃ តែពីរនាក់ប្ដីនឹងប្រពន្ធ ។
លង្ហលុះវេលាព្រឹកមួយ ដេកលក់ជាមួយស្វាមីលន់
សុបិននិមិត្តស្រស់ស្រីតន់ ឃើញតាចាស់កាន់កែវល្អក្រៃ ។
ដើរចូលជិតមកនាងវរលក្ខណ៍ យកកែវមកដាក់លើបាតដៃ
ដូចផ្លែពលឯកល្អពេកក្រៃ ដាក់ទៅលើដៃថយចេញទៅ ។
លុះនាងភ្ញាភ្ញាក់ឡើងកាលណា ជិតាដាស់ប្ដីនាងស្រីពៅ
ថាអ្នកស្វាមីក្រោកឡើងក្លូវ កុំនៅសម្រាន្តឲ្យយូរពេក ។
ជួយកាត់សប្ដិខ្ញុំប្លែកឥម៉្លេះ សប្ដិនេះហៅពេញជាចម្លែក
តាចាស់កាន់កែវក្រហមថ្លែក ដូចផ្លែពលឯកដាក់លើដៃ ។
ស្រាប់តែខ្ញុំភ្ញាក់រកពុំឃើញ ស្ដាយហើយសែនស្ដាយឥតឧបម័យ

សប្តិនេះដូចម្តេចណាប្រុសថ្លៃ　　អ្នកជួយលកលៃកាត់បន្តិច ៗ
ប្អូនអើយសប្តិនេះល្អណាស់ណា　　បូរាណចារ្យលោកប្រាប់
មុខជាបានកូនប្រុសសម្រេច　　បណ្តូលបណ្តាច់មានបុណ្យផង ៗ
លង់លុះយូរជាអង្វែងទៅ　　ឯស្រស់ស្រីពៅនាងនួនល្អង
នាងមានគភ៌គ្រប់ខែហើយហោង　　នួនល្អងថ្នាក់ថ្នមមិនឲ្យអាក់ ៗ
លុះគ្រប់ខែដប់ប្រសប់បុះ　　ប្រសូតកូនប្រុសល្អសមស័ក្តិ
យកតាមនិមិត្តទាន់មកដាក់　　វរលក្ខណ៍ឲ្យឈ្មោះចៅពលឯក ៗ
លង់លុះកន្ទង់ឆ្នាំមួយពីរ　　នារីនាងមានគភ៌ឥតប្លែក
ប្រសូតកូនប្រុសល្អបំប្លែក　　ឲ្យនាមយ៉ាន់ឯកអនុជា ៗ
ឯបុរសប្តីនឹងប្រពន្ធ　　ទៀយហត់ពេកលន់ពល់វេលា
ព្រួយតែនឹងរកស្បៀងអាហារ　　លំបាកវេទនាព្រោះអត់ឃ្លាន ៗ
រីឯកុមារទាំងពីរនាក់　　ឪពុកធ្វើជួយម្នាក់បាន
ដើរបាញ់បក្សីក្នុងសំសាន　　ឆ្ងាយចេញពីស្ថានផ្ទះអាត្មា ៗ
ចេញទៅត្រឡប់វិញរាល់ថ្ងៃ　　ពុំដែលខានទេពីរកុមារ
លុះដល់ថ្ងៃក្រោយមួយទៀតណា　　ចូលក្នុងព្រៃគ្រាលេងសប្បាយ ៗ
ចូលក្នុងព្រៃជ្រៅស្ងាត់ត្រឈឹង　　ប្រាប់ថាព្រលឹងមាសបងអើយ
មើលផ្លែពលឯកល្អម៉្លេះហើយ　　រលោងស្មើស្រក់ទឹកចុះមក ៗ
ចាំដល់បងធំរកប្រពន្ធ　　ដូចផ្លែពលឯកបានបង់យក

បើមិនបានដូចទេពនូក   ម្ដាយរកបង់រត់ចោលគាត់ហើយ ។
និយាយនឹងប្អូនពាក្យប៉ុណ្ណឹង   ប្អូនគិតជញ្ញឹងឥតមានស្បើយ
លុះដល់មកផ្ទះប្រាប់ម្ដាយហើយ   ថាអ្នកម្ដាយអើយបងគាត់ថា ។
តែដល់គាត់ធំរកប្រពន្ធ   រូបល្អលើសលន់ទើបបានការ
ដូចផ្លែពលឯកលើព្រឹក្សា   មិនបានកាលណាគាត់រត់ចេញ ។
ម្ដាយពុកូនតូចប្រាប់ដូច្នោះ   ខឹងញ័រគ្រន់ពោះដើរបណ្ដេញ
អាឯងកុំនៅចូលនឹងអញ   បើអាស្រឡាញ់អារកចុះ ។
អញរកមិនបានល្អចំឡែក   ដូចផ្លែពលឯកទេកូនប្រុស
បើឯងរកបានទៅរកចុះ   មិនថាទេប្រុសថ្លៃមាសម្ដាយ ។
អ្នកណាចិត្តធំមិនស្ដាប់អញ   ចូរបាចយចេញអញមិនស្ដាយ
កុំនៅឲ្យអញក្ដៅក្រហាយ   កូនមិនស្ដាប់ម្ដាយចេញឲ្យឆាប់ ។
ឯកុមារជាបងនោះ   ពុម្ដាយបន្ទុះបន្ទោសសាប
គាត់គាំចិត្តព្រោះចេញប្រញាប់   ក្រឡាប់វិលវៃចូលព្រៃជ្រៅ ។
ឯប្អូនឃើញបងរត់ទៅច្បាស់   អាល័យបងណាស់រត់តាមទៅ
ទាំងបងត្រង់ពាក់កណ្ដាលផ្លូវ   បណ្ដើរគ្នាទៅគាត់ព្រឹក្សា ។
លុះពេលថ្ងៃល្ងាចមេឃស្រទំ   ពពកបាំងគុំព្រះសុរិយា
កុមារទាំងពីរខំយាត្រា   លេចក់លហើយណាចូលព្រៃធំ ។
ថ្ងៃនោះជួនជាមេឃងងិត   ពពកបាំងបិទងងិតគ្នំ

ផ្គរសព្ទទិសាព្រមៗ　　កុមារតូចយំរកម្ដាយ ។
ទំនួញថាៈ ! អ្នកម្ដាយអើយ　　កូនឃ្លាតឆ្ងាយហើយពីអ្នកម្ដាយ
ភ្លៀងរងាខ្លាំងញ័រអស់កាយ　　ម៉េះសមអ្នកម្ដាយមើលផ្លូវកូន ។
ឯបងព្រួយប្អូនយំសោយសោក　　វិយោគក្នុងព្រៃឈឹងស្ងាត់សូន្យ
ខ្លាចផ្សារក្នុងចិត្តអាណិតប្អូន　　លោមថាមាសស្ងួនកុំយំស្រែក ។
ចាំបងពួតភ្លើងបង្កាត់ឲ្យ　　ប្អូនអើយកុំឲ្យរងាពេក
បងធ្វើដំរិឲ្យប្អូនដេក　　កុំយំខ្លាំងពេកអាណិតបង ។
លួងប្អូនហើយស្រេចកាច់មែកឈើ　　ដាក់ពីខាងលើស្រេចជាម្ដង
ពួតភ្លើងបង្កាត់នេះបានហោង　　កំដៅឆ្អឹងខ្នងសព្វរៀងកាយ ។
យប់ជ្រៅបន្តិចភ្លៀងក៏រាំង　　កុមារទាំងពីរសុខសប្បាយ
បានភ្លើងនេះខ្លាំងកំដៅកាយ　　ភ្លេចនឹកដល់ម្ដាយបានដេកលក់ ។
កុមារទាំងពីរអស់កំឡាំង　　ស្មារតីភាន់កាំងសូរស្រមុក
បានភ្លើងក្ដៅៗនេះគគុក　　គគុលដេកលក់ដរាបព្រឹក ។
ភ្ញាក់ឡើងគិតគ្នាធ្វើអន្ទាក់　　វេញខ្សែពីរនាក់ឲ្យសន្ធឹក
ធ្វើជាអន្ទាក់ដាក់សត្វម្រឹគ　　លុះដល់ពេលព្រឹកយើងទៅមើល ។
កុមារទាំងពីរកាប់ឃ្លាយមក　　សកយកសម្បកបានទៅហាល
ហើយសកយកទាំងសម្បកព្រាល　　អន្ទងដំដាលទន់ល្ងន់ល្ងាស ។
វេញខ្សែរួចហើយធ្វើអន្ទាក់　　បានយកទៅដាក់ច្រើនពេញពាស

ស្រាស់ជាប៉ែក ៗ មែកឈើក្រាស់   អន្ទាក់ពេញពាសអស់តាំងព្រៃ ។
រីឯពួកម្រឹគឈ្លូសរមាំង   ជ្រូកក្ដាន់ប្រើសព្រាយទន្សាយក្ដី
ចូលក្នុងអន្ទាក់ជាប់ច្រើនក្រៃ   ក្សិណក្ស័យជីវិតឥតគណនា ។
លុះដល់ព្រឹកព្រាងអរុណោទ័យ   កុមារពីរថ្ងៃបរយាត្រា
ទៅមើលអន្ទាក់ដាក់នៅនា   ជងអញ្ញាក់ច្រើនក្រាស់ក្រៃ ។
ឃើញពួកសត្វម្រឹគជាប់គគោក   ស្លាប់ក្នុងអន្ទាក់នោះឯងនៃ
នាំគ្នាកាប់ស្នែងសែងវិលវៃ   មកដល់នាពួកខ្ទែងខ្លួន ។
ធ្វើជាចង្អើរមួយយ៉ាងធំ   ដុតភ្លើងដង្គុំធេះម៉ាមួន
លើកសត្វធំ ៗ ដាក់សំនួន   ចំប្រឹងថៃរធួនង្អើរសាច់នោះ ។
លុះង្អើរឆ្អិនស្រេចពីរកុមារ   បានបរិភោគគ្នាឆ្អែតពេញពោះ
សាច់ង្អើរច្រើនពេកស៊ីពុំអស់   លើកសាច់ង្អើរនោះទេរទុកទៅ ។
រីឯសាច់ង្អើរក្លិនឈ្ងុយឈ្ងប់   ខ្យល់បក់ត្រឡប់សព្វទិសា
ធុំក្លិនដល់ក្រុងអសុរា   ជាស្ដេចយក្សានៅក្នុងព្រៃ ។
យក្សនោះមានឫទ្ធិអំណាចខ្លាំង   មិនហ៊ានតតាំងនឹងគេដៃ
បាក់បបខ្ទបខ្ទាចព្រះបារមី   ក្រុងអសុរីមានបុណ្យខ្លាំង ។
ព្រោះមានសម្បត្តិបួនប្រការ   ឆ្នាំងឆ្អិនឯងណាកន្ទ្រងបោយ
ខ្សែចងឯងផងធំបណ្ដោយ   ដេញវាយពីក្រោយដកបកប ។
ស្ដេចមានសម្បត្តិបួនប្រការ   គ្មានយក្សឯណាមកផ្ទឹមប្រៀប

យានទៅត្រង់ណាសឹងធុនក្រាប សិរសាទន់ទាបរាបដល់ដី ៗ
មិនខ្លាចតែត្រឹមយក្សប្រុស ៗ ខ្លាចនោះរហូតយក្សស្រី ៗ
ដំណើរស្តេចយានព្រះបក្រី ទៅចំយក្សស្រីភ័យបំប្រប់ ៗ
ហេតុតែគ្នាខ្លាចអំណាចពេក ដោយបុទ្ធបារមីខ្លាំងលើសលន់
ស្តេចយក្សត្រូវខាតបង់ទ្រព្យធន ឲ្យខ្លួនអាប់អន់ធនបានគេ ៗ
វេលាជុំក្លិនសាប់ផ្អើរនោះ ពាល់ត្រូវច្រមុះយក្សរិះរេ
នរណាផ្អើរសាប់ឈ្ងុយម្ល៉េះទេ ថាមេអញអត់ទ្រាំពុំបាន ៗ
គិតស្រេចស្តេចចាប់ដំបងពេជ្រ ហោះហិចកណ្ដាលអាកាសស្ថាន
ផ្ទុកផ្ទោះសំដៅទៅហេមពាន្ដ យក្សចុះឈរឈម នឈប់រោ ៗ
យក្សអើតផ្អៀងផ្អងរេងើបងើយ ទៅមុខថយក្រោយសព្វទិសា
ទៀបទីបផ្អើរកុមារ យក្សឃើញហើយណាក៏លាន់មាត់ ៗ
ថាឃើអើ ! នេះពេញមានលាភ ជាមហាភក្សធំក្នុងព្រៃស្ងាត់
សាប់ផ្អើរស្រោប់ ៗ មានគ្រប់សព្វ ស៊ីឈ្ងុយសម្លុយម៉ាត់ឲ្យដឹងចិត្ត ៗ
យក្សពមតាំងក្បាលពមតាំងជើង ឈ្ងុយសម្លុយរុញឡើងទៅក្នុងមាត់
ទំពាគ្រុប ៗ ដូចគេកាត់ អស់ពីក្នុងមាត់ថែមមួយទៀត ៗ
ឯកុមារបង់ក៏មិននៅ ត្រឹកព្រានដើរទៅមើលអន្ទាក់
រីឯប្អូនតូចនៅតែម្នាក់ អង្គុយមើលយក្សស៊ីសាប់ផ្អើរ ៗ
យក្សស៊ីរួចហើយហិចហោះទៅ ទីស្ថានលំនៅប្រាង្គណ៍ប្រសើរ

ឯកុមារប្អូនមើលសាច់ឆ្អើរ លើឆ្អើយក្រសុំអស់គ្មានសល់ ។
ឯកុមារបងត្រឡប់វិញ កន្ទោះខ្វល់ខ្វាញ់ឃ្លានខ្លាយខ្វល់
ប្រញាប់រូតរះឡើងឆាប់ដល់ បរិភោគស្កុបស្កល់សាច់ឆ្អើរនោះ ។
មកដល់កាលណាក្រឡេកមើល សាច់លើចង្អើរលើនអស់
សាច់ឆ្អើរទៅណានែប្អូនប្រុស ម្ដេចអស់ប្អូនប្រាប់បងឲ្យដឹង ។
ប្អូនក៏ចចារប្រាប់បងខ្ញី មិនដឹងជាអ្វីបងកុំខឹង
ប្អូនក័យពេកក្ដាត់ថាត់ព្រលឹង សត្វទឹងចង្កូមពេមបង្កា ។
ចុះពីអាកាសកាន់ដំបង អង្គុយប្រហោងស៊ីមំសា
មិនមានកោតខ្លាចអាចថេស្ដា ស៊ីរួចយាត្រាហិចហោះទៅ ។
ប្អូនអីយបងពុចាស់លោកថា មានពុកបង្កាចង្កូមកូវ
ពុកមាត់ស្រមាមពេមស្រមូវ ចាស់ ៗ លោកហៅថាយក្ស ។
យក្សនោះចិត្តវាគក្រក់ណាស់ លោភៅទោសោមហោណា
វាល្អួចវាធក់ឥតមេត្តា ទឹងហើយយក្សណាមាសបង ។
ប្អូនពុបងប្រាប់សត្វសេចក្ដី ដឹងហើយអនក័យក៏តខ្លាចផង
សារសព្វដំណើរដោយដើមទង សត្វក្រប់ហើយហោងប្អូនសុខចិត្ត ។
ឯបងនាំប្អូនចូលព្រៃជ្រៅ ដើររកកាប់ផ្ដៅប្រិនក្រៃពិត
នាំគ្នាពុះជ្រៀកឲ្យល្អិត ៗ ទើបយកមកបិតទុកធ្វើជុប ។
តាំងពីកុមារខំប្រឹងធ្វើ បងចាក់ខាងលើប្អូនប្រឹងមុច

ខំប្រឹងហូតផ្តៅខាងគង់ដុច   ប្រឹងទាក់ប្រឹងមុចទាល់តែហើយ
កុមារធ្វើដុចធំក្រៃលែង   ធំហើយវៀនវែងឥតធ្ងឹមឡើយ
ដាក់ចោលនៅស្មៀមធ្វើព្រងើយ   សម្រេចដល់ហើយផ្តៅដប់បាច់
រឿងនេះខ្ញុំស្ទុះឈប់ចចារ   ថ្លែងពីអសុរយក្សបន្តិច
ដែលវាធ្លាប់មកបានស៊ីសាច់   វានឹកមិនក្រេបមួយវេលា
រីឯស្តេចយក្សដល់ពេលឃ្លាន   នឹកដល់ហោមពាន្តអរញ្ញា
ចាប់ដំបងខ្ចីចរយាត្រា   ហោះលឿនអស្ចារ្យដល់កន្លែង
ស្រេចហើយយក្សបរកុះសំដៅ   ដល់អង្គុយនៅធ្វើចំខែង
ហៅទៅកុមារជាព្រះស្តែង   កុមារតូចឯងធ្វើអ្វីអេះ
កុមារទាំងពីរតបឆ្លើយជូន   តនឹងយក្សផ្គងដោយតម្រិះ
ថាតាអើយតាខ្ញុំធ្វើនេះ   ហៅដុចខ្ញុំរះរកដាក់សត្វ
រមាសរមាំងប្រើសទន្សាយ   ល្មូសទ្រាយប្រមារខ្លាដើរកាត់
ឲ្យតែចូលដុចជាប់គ្រប់សត្វ   តែហ៊ានបោលកាត់ជាប់ដុចខ្ញុំ
យក្សថាទែទៅដុចប៉ើងរ៉ុង   ម្តេចអួតថាជាប់សត្វធំ ៗ
ប៉ើងរ៉ុងដូច្នេះទៅអើយកុំ   មិនជាប់សត្វធំទេណាចៅ
ឯសត្វអស់នោះវាខ្លាំងណាស់   វាប៉ុនប្រមាសណាស់ពេកក្រូ
បើចៅមិនជឿក្នាល់ឥឡូវ   តាត្បុលចូលទៅល្បងដុចមើល
ប៉ុណ្ណឹងបើតារើពុំរួច   ចៅតិះដៀលចុះថាតាព្រិល

ចាស់អ៊ីអ៊ំនួតអួតឯងឆើល　　ចាស់ព្រើលមិនគិតប្រយោគរូប
បើតាបម្រាសដុចចៅផាច់　　តើចៅសម្រេចឲ្យអ៊ីហូប
ថាឲ្យប្រាកដចំពោះរូប　　ឲ្យម្ហូបបុះចៅឲ្យអ៊ីតា　　ៗ
កុមារពីរស្ដាប់យក្សអធិប្បាយ　　កុមារដោះស្រាយដោយប្រាជ្ញា
ខ្ញុំមានសាច់ផ្អើរជូនពីសា　　ចូលដុចចុះណាលោកតាអើយ　　ៗ
យក្សប៉ូលគន្ធុដុចកក្រលទៅមុខ　　ចូលហួសជ្រុលស៊ុនផុតដើងហើយ
បម្រាសពុំរួចស្រែកយ៉ើយ ៗ　　ថាឱចៅអើយអាណិតទៅ　　ៗ
កុមារទាំងពីរគាន់ផ្ដាំចាំ　　ខ្ញុំប្រឹងថែទាំអគ្គ័យនៅ
ដាច់ដួសដាច់ដួសថែមទៀតទៅ　　រឹងខ្លួនរឹងភ្លៅរើពុំរួច　　ៗ
កុមារទាំងពីរថាតាអើយ　　ម្ដេចឡើយថ្ងៃមុនតាហ៊ានលួច
ស៊ីប្រិទមឹ៍ង ៗ រើពុំរួច　　ម្ដេចតាហ៊ានលួចសាច់ផ្អើរខ្ញុំ　　ៗ
កុមារតូចទាញចាប់ពុកមាត់　　យកទៅបងព័ទ្ធនឹងឈើធំ
ទាញរឹតយ៉ាងតឹងយក្សស្រែកយំ　　ថាចៅកុំ ៗ អាណិតតា　　ៗ
កុំរឹតខ្លាំងពេកឈឺតាណាស់　　អាណិតតាចាស់ណាចៅណា
របោចរបេះពុកចង្កា　　ចៅកុំលេងតាធ្ងន់ដៃពេក　　ៗ
កុមារបងចាក់ចង្កេះយក្ស　　បែបដូចជាភ្ញាក់យកប្រឹងស្រែក
កុមារប្អូនយកដៃរុកក្លៀក　　យក្សស្រែកស្ទើរបែកព្រៃព្រឹក្សា　　ៗ
យក្សអង្វរហើយអង្វរទៀត　　ល្មមហើយលោកចៅអាណិតតា

ដាច់ខ្យល់ឥឡូវទៅហើយណា អាណិតមេត្តាតាសូមសុំ ៗ
ចៅអើយ ៗ ចៅសូមមេត្តា ចុកណែនខ្លោចផ្សាទុក្ខក្រម
ឈឺអស់សព្វសាច់ដូចគេដំ ចៅអើយតាសុំអត់ទោសតា ៗ
បើចៅលែងតាក្នុងពេលនេះ តាឲ្យទ្រព្យថ្លៃជូនប្រការ
ខ្សែចងដំបងវាយឯងក៏ កន្សែងហ្លោយណាថ្នាំងផ្ទួនឯង ៗ
កុមារថាបើពាក្យតាពិត ដូចជាតាគិតខ្ញុំនឹងលែង
ខ្សែចងដំបងនឹងកន្សែង ទាំងថ្នាំងផ្ទួនឯងខ្ញុំលែងភ្លាម ៗ
ចៅអើយពាក្យតាថាប្រាកដ ចៅលែងតាចុះកុំទីមទាម
តាមតាទៅចុះតាជូនភ្លាម មិនឲ្យទាក់ទាមទេណាចៅ ៗ
កុមារទាំងពីរកាត់ផ្តៅស្រេច អស់មួយរំពេចគ្មានសល់នៅ
យក្សក្រោកអង្គុយឡើងប្រឹងរូ ថាចៅអើយចៅតាបានរស់ ៗ
ឥឡូវតាផ្ដាំចាំឲ្យជាក់ ចៅទៅស្រុកយក្សទិសឯណា៖
អញ្ជើញទៅក្រោយតាមតាចុះ ស្រុកនោះមិនឆ្ងាយប៉ុន្មានឡើយ ៗ
បីថ្ងៃនៅខាងទិសឦសាន ចៅមុខជាបានដល់តាហើយ
តាលាទៅមុនចៅទៅក្រោយ តាធ្វើផ្លូវឲ្យចៅស្រួលដើរ ៗ
យក្សនោះចេញផុតពីកុមារ ខ្ញីឃ្នាតយាត្រាដកដើមឈើ
ខំត្រាយត្រួសផ្លូវឲ្យចៅដើរ យក្សខំប្រឹងធ្វើដល់នគរ ៗ
លង់លុះដល់ព្រឹកព្រះសុរិយា ទាំងពីរកុមារយាត្រាចរ

ក្នុងព្រៃហេមរាព្រឹក្សាក៏ សំដៅនគរក្រុងអសុរី ។
ឃើញព្រៃព្រឹក្សាដុះជាជួរ មុខគួរឲ្យមើលលេងប្រុសថ្លៃ
ស្រឡិតដុះជិតដើមស្រឡី ធ្នេញត្រីដុះជិតជិតដើមត្រាច ។
គគីរដុះនែបអែបគគិត ឈើទាលដុះជិតក្រពេញពាដ
ស្រឡៅស្រល្វត់ខ្ពស់បំញ្ចាប កញ្ជើបាយដាបជិតមាក់ដោក ។
មាក់ប្រាងដុះជិតជិតមាក់ប្រេង ដើមបេងដុះបៀតដើមកកោះ
លំពាន់ពារវ័ណ្ណទឹងលំពោះ បន្ទន់ត្រស់ដុះជិតដើមក្រឹស្នា ។
ប្អូនអឺយប្អូនមើលដើមក្រូចក្រាយ ដាជួររៀងរាយណាកែវណា
ឈើប្រឹនពណ៌ណាស់ក្នុងព្រឹក្សា មិនឈ្នះពណ៌នាទេប្រុសបង ។
កុមារទាំងពីរខំប្រឹងត្រាច់ បីថ្ងៃសម្រេចដូចបំណង
ដល់ស្រុកយក្សាស្រេចហើយហោង បរបូលជាមួងក្នុងវាំងវៃ ។
ស្ដេចយក្សត្រុថាកុមារមក ខំស្ទុះងើបក្រោកចេញពីក្នុង
ទទួលកុមារទាំងពីរពង្ស ស្ដេចរៀបប្រៀបប្រុងគ្មានខ្វះអ្វី ។
ក្រាលពូកព្រៃព្រំបៀមបំផង រនាំងវាំងននដូចម្ដេចក្ដី
កន្ទេលខ្នល់ខ្នើយល្អថ្មីៗ បក្រិចឲ្យក្រាលគ្រែសយនា ។
អញ្ជើញកុមារទាំងពីរពង្ស ឲ្យចូលទៅស្រង់រសគន្ធា
លំអិតខ្ទឹមបន្ទន់ប្រស់ក្រឹស្នា ពារវង់ថ្វាក្រអូបសាយ ។
ស្រង់ស្រេចស្ដេចឲ្យផ្លាស់ព្រះពស្ដ្រ អង្គកុមារាទាំងពីរកាយ

ស្តេចឲ្យអញ្ជើញក្រយាបាយ　ភោជនទាំងឡាយពេញត្រៀបត្រា ៗ
បរិភោគហើយស្រេចស្តេចឲ្យជុំ　លើតូកព្រែព្រំទីសុវណ្ណា
ដោយអស់កំឡាំងព្រះកាយា　និទ្រាលក់លង់ពុំដឹងប្រាណ ៗ
ទាំងពីរកុមារក្រោកនិទ្រា　ចុះចាកសុវណ្ណមាសកល្យាណ
ពួកយក្សគង់គាល់ក្នុងរាជស្ថាន　ស្តេចយក្សក៏មានពាក្យពោលថា ៗ
ហៃបាទាំងពីរបងនឹងប្អូន　យើងសុំជាកូនណាប្រុសណា
កុំកូនប្រកែកនឹងបិតា　បានរសជីវ៉ពីកូនឯង ៗ
ឪពុកដូចបានកើតម្តងទៀត　បារុយប្រាកដពិតជាក់ស្តែង
ឪពុកកុំបានតែបាឯង　ម្ទះសមចម្បែងស្លាប់បង់ម្យៀត ៗ
គ្មានអ្នកណាដឹងពោលក្នុងព្រៃ　អាសោចពេកក្រៃដូចសត្វធាតុ
ពេលនេះដូចជាកើតម្តងទៀត　កុំអីបង់ជាតិបង់ជីវ៉ ៗ
ស្តេចមានបន្ទូលរំលឹកគុណ　កុមារតូបតន់ទាំងទ្វេហា
សរសើររូបស្រេចឲ្យចារថា　ឲ្យប្រុសកុមារបានសោយរាជ្យ ៗ
ពេលនោះស្តេចទ្រង់ប្រទានឲ្យ　កន្សែងបក់បោយនោះឯងអាច
ឆ្មាំងផ្អិនឯងធំដោយអំណាច　ខ្សែចងដំបងវ៉ាយឯងណា ៗ
ទាំងពីរកុមារលើកហត្ថឡើង　ទទួលពរពីធមិបិតា
ទទួលព្រមទាំងទ្រព្យថ្លៃថ្លា　ទាំងបួនប្រការបិតាឲ្យ ៗ
ឯក្រុងអសុរីសួរនាមបុត្រ　ឈ្មោះអ្នកប្រាកដប្រាប់កុំភ្លោយ

ឈ្មោះអ្វីទៅក៏ណាកូនអើយ　ក្រែងដល់ថ្ងៃក្រោយមានទុក្ខភ័យ ។
ឪពុកលើកពលទៅជួយណា　ក្រែងកូនមានការអាសន្នអ្វី
ពួកពលបិតាច្រើនក្រាសក្រៃ　កុំឲ្យគិតភ័យតទៅមុខ ។
កុមារលើកហត្ថពីរទូលថា　បពិត្របិតាចូរចាំទុក
ដំណាពីនេះតទៅមុខ　ខ្ញុំនាមឈ្មោះថាចៅពលឯក ។
ឯប្អូនខ្ញុំនោះឈ្មោះអនុជ　បាននាមពីមាតាបិតា
ឯនាមឈ្មោះទាំងពីរនេះណា　ចាំចុះបិតាកុំឲ្យភ្លេច ។
កូនសូមក្រាបទូលបិតាផង　នាមបិតាហៅឈ្មោះដូចម្ដេច
ដំណាទៅមុខក្រែងមានកិច្ច　រឿងរ៉ាវម្ដេច ៗ កូនបានដឹង ។
ឯនាមឈ្មោះយើងជាឪពុក　បារ៉ុយចាំទុកប្រុសព្រលឹង
យើងប្រាប់ឲ្យច្បាស់កត់ត្រាហ្នឹង　ចាំចុះព្រលឹងឈ្មោះបិតា ។
វិរុឡ្ហមាត្យក្រុងអសុរ　នាមអគ្គមហេសីស្រីចន្ទ្រា
បុត្រីនាងចន្ទបទុមា　ក្រុងព្រះសោមាពេជ្របុរី ។
ហៃបាទាំងពីរចាំឲ្យជាក់　ឪពុកប្រាប់អ្នកសព្វសេចក្ដី
ក្រែងដល់ខាងមុខបាមានភ័យ　ចូលមកបុរីប្រាប់បិតា ។
ទាំងពីរកុមារនឹងអសុរ　ប្រាប់សព្វសេចក្ដីគ្រប់ប្រការ
ទៅវិញទៅមកពីនាមា　ប្រាកដប្រជាគ្មានបន្ទោះ ។
កុមារទាំងពីរថ្វាយបង្គំ　បិតាមាតាព្រមទាំងអស់

បពិត្របិតានៅនេះចុះ　　កូនថ្វាយបង្គំលាសិនហើយ　ៗ
ក្រុងអស្សុរីព្ភូកូនលា　　ថ្លែងថាថ្លៃមាសឪពុកអើយ
ប្រុសកុំនៅយូរណាអ្នកអើយ　　ប្រុសអើយឆាប់វិលត្រឡប់ពា　ៗ
វេហាពីរកុមារចាឈប់សិន　　កុំអាលប្រញាប់ឆាប់យាត្រា
ចូលស្តាប់បណ្ដាំយើងបិតា　　គិតការដំណើរទៅទៀត　ៗ
ទ្រង់មានបន្ទូលនឹងមហេសី　　ថានៃស្រីថ្លៃជួយជួះផ្ទៀត
បងចង់គិតការបន្តិចទៀត　　កុំឲ្យផុតជាតិត្រកូលយើង　ៗ
ចន្ទបទុមាបុត្រីនេះ　　ផ្សំផ្គុំនឹងកូនឲ្យចុំច្រើន
ត្រងរាជ្យបូរីបានរុងរឿង　　លុះអស់ពីយើងទៅកាលណា　ៗ
បពិត្រស្វាមីម្ចាស់ខ្ញុំអើយ　　បន្ទូលត្រូវហើយរៀមជេដ្ឋា
បំណែកនាងចន្ទបទុមា　　ពីតាអាយុបានដប់ឆ្នាំ　ៗ
ប្រាំមួយវស្សាទៀតទើបគ្រប់　　ប្រសប់ចួបចប់តាមចំណាំ
គ្រប់ជាប្រាំមួយដណ្ដប់ឆ្នាំ　　ដាក់ផ្កាកូនយើងទៅទៀតបាន　ៗ
ពន្លកពន្លៃស្រីចំន្រ្ទា　　ថ្លៃថ្លានាងហៅកូនកល្យាណ
ចន្ទបទុមាពីកុង្ស្ថាន　　ឲ្យបានបុត្រាឃើញប្រាកដ　ៗ
ទ្រង់ត្រាស់ឲ្យហៅមកដល់ហើយ　　ថាហៃកូនឆ្នើយចូលតាមបទ
កុមារទាំងពីរនេះសន្ធ　　ប្រាកដជាបងកូនឯងហើយ　ៗ
ឲ្យធ្វើបបួនប្រាំមួយឆ្នាំ　　គប់តាមបណ្ដាំបិតាក្រោយ

ហួសពីនោះទៅអភិសេកឲ្យ   គ្រប់គ្រងបុរីរាជសេមា ៗ
ឥឡូវគ្រាន់តែផ្ដែផ្ដាំទុក   ចាំពាក្យឪពុកណាកូនណា
ព្រោះពុំទាន់គ្រប់ព្រះជន្មា   បិតាផ្សែផ្សំទុកជាមុន ៗ
ច័ន្ទបទុមានាងក្មេងណាស់   វរាជក្សត្រិយ៍ស្រីអៀនអន់
ក្នុងព្រះបិត្តាស្រឡាញ់លន់   មិនហ៊ានគយគន់ជាក់ក័ក្ដ្រា ៗ
ក្សត្រិយ៍លបទតបុងព្រះនេត្រ   មិនឲ្យដឹងហេតុដល់អ្នកណា
ឃើញទ្រង់អង្គព្រះកុមារា   ក្ដួលក្នុងឧរពាំរបំប្រប់ ៗ
ឯព្រះកុមារទតនាងជាក់   ដូចគេកន្ទ្រាក់ក្រ្តដួលដួប
ក្នុងចិត្តស្រឡាញ់នាងលើសលប់   ប៉ុន្តែប្រឹងផ្ទប់ធ្វើព្រងើយ ៗ
បិតាមាតាឲ្យពរថា   ឲ្យបានសុខាមូលគ្នាហើយ
គ្រងរាជសម្បត្តិទៅខាងក្រោយ   កុំឲ្យសត្រូវមកបៀតបាន ៗ
ក្រុងពេជ្របុរីមានអំណាច   នរណាក៏ខ្លាចមិនអាចហ៊ាន
សម្បត្តិទាំងបួនប្រការមាន   ប្រធាននគរកូនឯងហើយ ៗ
ឯកុមារប្អូនចាំឪពុក   នឹងគិតជាក់ទុកទៅខាងក្រោយ
គ្រប់ប្រាំមួយឆ្នាំបងឡើងសោយ   កុមារប្អូនឲ្យធ្វើឧបរាជ ៗ
ពលរេហ៍ទាំងអស់ជាចំណុះ   ឲ្យតាំងនៅចុះក្រោមអំណាច
ប្រាំមួយឆ្នាំទៀតបងសោយពង្ស   កូនប្អូនឧបរាជកាន់រេហ៍ពល ៗ
លុះចប់បណ្ដាំស្រេចហើយណា   អង្គព្រះកុមារនឹងខ្វាយខ្វល់

អាណិតក្សត្រិយ៍ស្រីនិមល ពុំដឹងកិច្ចកលដល់តិចឡើយ ។
បពិត្រតាំងទូទីស្នេហា មាតាបិតាម្ចាស់កូនអើយ
កូនថ្វាយបង្គំលាសិនហើយ ដល់ពេលខានក្រោយកូនវិលវិញ ។
ចន្ទបទុមាមាសបងអើយ នៅចុះប្អូនអើយកុំទុកម្នេញ
នៅឲ្យសុខាកុំកន្ទេញ បងឆាប់វិលវិញទេណាពៅ ។
នាងឮព្រះរៀមផ្ដាំដូច្នោះ ផ្អូកផ្អឹសកង់ពោះស្រស់ឆោមឆ្មៅ
ញាប់ញ័របំបប់ស្រស់ស្រណៅ នាងគង់នៃបនៅជិតមាតា ។
តាំងក្រុងអសុរព្រះបិតុរេត តាំងស្រេចទ្រាព្រះមាតា
ទ្រង់ព្រះកន្សែងថ្ងៃសោកា ទន្ទេញទន្ទេញថាមាសម្ដាយអើយ ។
កូនអើយថ្ងៃទៅកុំនៅយូរ ទ្រង់ម្ដាយគ្មានធូរដល់តិចឡើយ
អសុរបិតាចាស់ណាស់ហើយ កូនអើយប្រញាប់ឆាប់រួសរ៉ា ។
កុមារលាស្រេចតាំងពីព្រាណ បរចេញចាកបានផុតសេមា
ចូលក្នុងព្រៃព្រឹក្សទឹកខ្ញាបផ្សា ដល់ព្រះបិតាមាតាថ្ងៃ ។
ទឹកដល់នាងចន្ទបទុមា ម្លេះសមពុំស៊ាំទឹកស្រមយ៍
ដល់បងដឹងអើយណាមាសថ្លៃ ម្លេះសមសរសៃស្រស់ស្រែងទឹក ។
ណ្ហើយចុះប្អូនអើយយើងខំស្រូត ខំរូតដំណើរក្នុងព្រៃព្រឹក្ស
ឯចិត្តរៀមបងវែងរពុក ទឹកដល់នាងចន្ទបទុមា ។
ណាចិត្តមួយទឹកអ្នកម្ដាយ ឪពុកនៅឆ្ងាយណាប្រុសណា

ផុះបុះសង្កាតខំយាត្រា ឃើញមុខមាតាបិតាយើង ។
ប្អូនអើយខំស្រូតរូតដំណើរ ប្រុសអើយខំដើរបន្តិចឡើង
ឲ្យឆាប់បានដល់ទៅស្រុកយើង នឹងបានចុំ្កចើ្កងឪពុកម្តាយ ។
ទៅដល់កាលណាបក់កន្សែង ប្រាថ្នាឲ្យបានទ្រព្យសម្បាយ
មាសប្រាក់កែវកងធងទាំងឡាយ លើកជូនអ្នកម្តាយឪពុកយើង ។
កុមារទាំងពីរដើនតែដើរ គំនិតគិតធ្វើឲ្យរុងរឿង
ប្រញាប់សព្វគ្រប់ឲ្យមានឡើង ដំកុំដំកើងជូនមាតា ។
ហេតុតែបុព្វកម្មពីព្រេង ត្រូវឲ្យវង្វេងបែកបាកគ្នា
ព្រាត់ប្រាស់បងប្អូនក្នុងព្រឹក្សា កម្មតាមទាន់ណាក្នុងគ្រានេះ ។
ឯកុមារបងយកកន្សែង ប្រាថ្នាចង់បក់ឲ្យកើតសេះ
អស្សពាហ៍មួយមកគ្រាន់នឹងជិះ ជាយានជំនិះតទៅទៀត ។
បន្លាស្បូវស្រាតមុតបាទា ពុះពង់ខ្ញាបផ្កាក្នុងព្រៃញាត
ត្បូលក្នុងប្រកជ្រៅផ្លូវបង្អៀត ខំដើរទៅទៀតពុំរួចឡើយ ។
ទើបយកកន្សែងបក់មកណា កើតរូបអស្សពាហ៍ប្រាកដហើយ
ទើបបងឡើងជិះធ្វើព្រឺងើយ អនុជដើរក្រោយបន្តិចទៅ ។
ស្រាប់តែព្យុះខ្យល់មេឃងងឹត ពពកបាំងបិទមើលពុំយល់
ធ្លាក់ភ្លៀងខ្លោកៗ ជ្រុះមកដល់ កុមារប្រឹងរុលរត់តាមសេះ ។
កុមារប្រឹងរត់តាមពុំទាន់ គិតថាឪអញរអាម្មះ

ណាមួយព្រួយទឹងបាត់ដានសេះ　វាបោះតែលុនលឿនបាត់ទៅ ៗ
ព្រះសូរល្វើយ ៗ ខំកាត់រក　ជ្រៀតជ្រកគិតស្ម័គ្រហាក់មាត់ហៅ
មិនដឹងជាសត្វខំរត់ទៅ　ខំប្រឹងស្រែកហៅពុំព្រះឆ្លើយ ៗ
បងអើយ ៗ បងម្តេចបោលប្អូន　ជិះសេះបាត់សូន្យបោលប្អូនហើយ
ម្តេចមិនគិតប្អូនដល់តិចឡើយ　ឲ្យប្អូននៅក្រោយទឹងនរណា ៗ
មានតែដើមឈើនៅក្នុងព្រៃ　ខ្វាទឹងដំរីសឹងគជសា
ម្តេចហ៊ានះបាលប្អូនឲ្យវេទនា　កោតចិត្តរៀមរ៉ាមិនអាសូរ ៗ
រឿងប្អូនខ្ញុំស្ទះត្រឹមណោះសិន　ថ្លែងពីកុមារបងចាំយូរ
ត្រឡប់សេះវិញខំគិតគូរ　ថាប្អូនម្តេចយូរពុំឃើញមក ៗ
ស្រែកហៅថាអើយប្អូនអើយប្អូន　ម្តេចបាត់ឈឹងសូន្យបងខំរក
វង្វេងបាត់ដានបានមិនមក　ថ្ងៃអើយរកបងក្នុងស្ថានណា ៗ
ខំស្ទះស្វែងរកសព្វដងព្រៃ　ពុំឃើញឡើយនៃក្តួលនុរា
បណ្តូលបណ្តាប់មាសដ៏រ៉ា　កនិដ្ឋាម្តេចឡើយពុំឆ្លើយបង ៗ
ឱហេតុតែកម្មត្រូវទឹងព្រាត់　អំពើបងធ្វើឲ្យសោហ្មង
ឲ្យប្អូនឃ្លាតចាកចេញពីបង　ស្នេហ៍ស្នងម្ទុះសម្អកឃ្លានបាយ ៗ
លង់លុះព្រលប់យប់ស្ងាត់ឈឹង　កុមារខំប្រឹងរកខ្វល់ខ្វាយ
ព្រះតែសូរមាត់សត្វទាំងឡាយ　បៀរព្រៃយាបួលជ្រករកទ្រនំ ៗ
ទើបចុះពីលើខ្នងអស្សពាហ៍　បួលទៅនិទ្រាក្រោមឈើធំ

កូនជនព្រឹក្សព្រៃស្ងាត់ជ្រងំ ដោយចិត្តក្រៀមក្រមអាណិតប្អូន ។
ម្ដេះដេកកូនព្រៃតែម្នាក់ឯង ចម្លែងទឹកបងឈឺស្ងាត់សូន្យ
មិនដែលឃ្លាតបែកពីបងប្អូន ម្ដេះស្ងួនស្ងប់ស្ងាត់បាត់ស្មារតី ។
រឿងបងឈប់សេះប៉ុណ្ណោះសិន ខ្ញុំសូមថ្វាថ្លែងតាមសេចក្ដី
ពីអនុជប្អូននោះវិញនៃ ដេកនៅកូនព្រៃស្ងាត់សូន្យឈឹង ។
លុះដល់ព្រឹកព្រានព្រះសុរិយា ក្ដីបារម្ភស់ហើយណាកុមារប្រឹង
ត្រាច់ចរយាត្រាគិតរំពឹង កូនព្រៃស្រោងស្រឹងឥតមានស្រាកៗ
ត្រាច់ទៅត្រាច់មករកពុំឃើញ កូនព្រៃញាតសក្ដាតែលំបាក
ដើរតែម្នាក់ឯងវង្វេងគោកយ៉ាក បានផុតចេញចាកពីព្រៃធំ ។
បានចូលទៅដល់បុរីនគរ សេមាបវរដ្ឋចង្កុំ
ផុតពីស្រុកតូចចូលស្រុកធំ ចេញពីនិគមដល់ជនបទ ។
លុះបានទៅដល់ផ្ទះយាយចាស់ តាចាស់តាំងពីរពិតប្រាកដ
ដែលគាត់នៅកូនស្រុកជនបទ កំណត់នាយចក្ររុទ្ធទ្យានធន ។
ដល់ហើយលើកដៃឡើងសំពះ យាយតារួចស្រេចឥតមានហ្មង
ខ្ញុំសូមនៅនឹងលោកយាយផង ដោយខ្ញុំទ័លក្រលំបាក ។
យាយតាតាំងពីរអសោទរ មិនគិតពីក្ដីក្រគោកយ៉ាក
មិនគិតអត់ឃ្លានប្រឹងចាកពាក ដោយពាក្យចចារថាចៅអើយ ។
ចូរចៅឡើងមកនៅនឹងយាយ សព្វថ្ងៃគ្មានចៅនឹងគេឡើយ

បានពីរនាក់តាចៅឯងហើយ   ចៅអើយកុំឲ្យយាយស្ងាត់ពេក ។
កុមារនៅនឹងយាយតានោះ   លង់លុះឆ្នាំបីជាលង្វែក
ឥតមានទុក្ខភ័យអ្វីបំខ្យែក   មកបៀតបៀនកាយសប្បាយសុខ ។
ថ្លែងពីក្រុងសាកេតបុរី   ក្សត្រថ្ងៃសោយរាជ្យជាប្រមុខ
មហេសីបុត្រឥតមានទុក្ខ   គ្មានហេតុកលិយុគដល់នគរ ។
ទ្រង់នាមព្រះបាទសាមលរាជ   ព្រះអគ្គមហេសីស្រីសុន្ទរ
នាមរាជបុត្រីស្រីបវរ   មូលីសុន្ទររាជក្សត្រិយ៍ ។
ឆោមឆាយកាយឆើតកើតក្នុងភព   ល្អសព្វគ្មានទាស់ទំនាស់អ្វី
មានគ្រប់បញ្ចពិធកល្យាណី   ស្ត្រីគ្រប់លក្ខណ៍សក្តិសមប្រាណ ។
ល្អទាំងរូបភាទាំងដំណើរ   ល្អល្អះប្រសើរឥតប្រៀបបាន
ទ្រង់ព្រះយាងយាសក្នុងរាជស្ថាន   អត់ទ្រាំពុំបានមើលក្មេងខ្លួន ។
ឃើញវរក្សត្រិយ៍ស្រីទ្រង់ភ័ក្ត្រ   ល្អឯកឥតអាក់សក្តិសមសួន
អ្នកណាឃើញហើយសឹងភ្លេចខ្លួន   ជាប់ជួនសួនចិត្តឥតមានស្រាក ។
មានកាលសម័យថ្ងៃមួយណា   ចៅនឹងជីតានាំគ្នាចាក
ចេញពីផ្ទះទៅគ្មានសំរាក   ថែទាំសួនច្បារឧទ្យានហោង ។
ថ្លែងពីមូលីសុន្ទរស្រី   អផ្សុកព្រះទ័យពេកកន្លង
ចង់ទតសួនច្បារលេងបានម្តង   គិតស្រេចហើយហោងចរយាត្រា ។
ឡើងលើប្រាសាទប្រសើរខ្ពស់   លុតជង្គង់ចុះលើកហត្ថា

សូមទ្រង់បពិត្រព្រះបិតា   នឹងព្រះមាតាទាំងពីរពង្ស ៗ
កូនសូមក្រសាលលេងឧទ្យាន   កំសាន្តអផ្សុកទុក្ខក្នុងអង្គ
លេងក្នុងសួនច្បារអស់ចំណង់   ចុះស្រង់ក្នុងស្រះលេងសប្បាយ ៗ
ទើបស្ដេចត្រាស់ហៅពួកសេណីយ ឲ្យរៀបស្នំស្រីឆាប់ខ្វល់ខ្វាយ
ដង្ហែបុត្រីស្រីគបកាយ   កំសាន្តសប្បាយក្នុងសួនច្បារ ៗ
អមាត្យរៀបស្រេចក្រាបពិត្រទូល   បពិត្រឥស្សូរស្រេចហើយណា
សូមយាងព្រះនាងចេញយាត្រា   គង់លើវណាមាសប្រសើរ ៗ
ឡើងស្រេចព្រះនាងយាងចេញវៃ   ផុតពីវាំងជ័យស្រីស្នំដើរ
ដង្ហែមុខក្រោយដោយអើពើ   អមាត្យត្រួតមើលមុខក្រោយផង ៗ
ព្រះនាងយាងដល់ទីសួនច្បារ   ឃើញអង្គកុមារល្អកន្លង
ថែរទាំសួនច្បារស្អាតមង្ហាង   ល្អជាងសព្វដងគួរចង់មើល ៗ
ឃើញតានឹងហៅទៅជិតគ្នា   ទេវលេលាយាងដដើល
ត្រេចចរចូលជិតទស្សនាមើល   ចង់ព្រើលព្រឺព្រួចក្នុងចិត្ត ៗ
នាងមានសវនីយ៍ត្រាស់ទៅថា   នៃព្រះកុមារល្អពេកពិត
សួនច្បារនេះណាដូចនិមិត្ត   គួរឲ្យមានចិត្តរីករាយក្រៃ ៗ
ដូចជាទេវតាមកតែងទុក   មិនមែនទំនុកមនុស្សវិស័យ
ទេវតាតាំងទុកនៅក្នុងព្រៃ   គួរឲ្យសម័យជាប់ចិត្តពេក ៗ
ឯពួកស្រីស្នំក្រុមសេនា   យោធាច្រើនក្រៃជាអនេក

លេងក្នុងសួនឧទ្យានសប្បាយថ្ងៃក ដើរបែកបេះផ្កាលេងសប្បាយ ៗ
ខ្លះនាំគ្នាលេងពួនក្នុងព្រៃ ពាំងប្រុសពាំងស្រីលបលាក់កាយ
ក្រោយក្នុងគុម្ពផ្កាចិត្តរីករាយ ប្រុសពាល់ត្រូវកាយសម្ងំនៅ ៗ
ដោយមានតណ្ហាស្រេចស្រាលខ្លាំង វង្វេងក័ន្តកាំងក្មេងខុសត្រូវ
សប្បាយអស្ចារ្យក្នុងព្រៃជ្រៅ ក្មេងនាងស្រីពៅពាំងអស់គ្នា ៗ
ថ្ងៃនពីក្សត្រីយ៍ស្រីវរលក្ខណ៍ នាងមានចិត្តស្ម័គ្រនឹងកុមារ
ព្រះទ័យជាប់ចិត្តស្និទ្ធស្នេហា ជានៃលោកតានៅនេះចុះ ៗ
ខ្ញុំនាំកុមារលេងសប្បាយ ឲ្យបានស្រួលកាយកុមារនោះ
ចូលក្នុងសួនឧទ្យានផ្ការាយរុះ ខ្លះរីកស្គុលស្គុះជ្រុះព្រោងព្រាយ ៗ
ឯអង្គកុមារពុំដឹងខ្លួន ជានាងស្រីនួនប្រាថ្នាកាយ
នាំនាងទតផ្កាលេងសប្បាយ ពុំដឹងក្នុងកាយដល់តិចឡើយ ៗ
នាងនាំចូលក្នុងសួនឧទ្យានស្ងាត់ ថ្លល់ពាត់ខ្វែងខ្វាតចិត្តឥតស្បើយ
នាំអង្គកុមារលេងលំហើយ ស្រេចហើយចូលស្រង់ក្នុងស្រះស្រី
ឲ្យអង្គកុមារចូលស្រង់ផង មុជលេងលងល្បែងមេត្រី
នាងបាចសពៅកុមារខ្ចី មុចដេញស្រីថ្លៃនាងហែលពៅ ៗ
បាចសកុមារពីទឹករាក់ ដេញផ្ទាក់រហូតដល់ទឹកជ្រៅ
កុមារខំហាចហែលចូលពៅ ស្រីពៅប្រវាឧបកុមារ ៗ
ដោយសម្ផស្សស្រីក្តីសំរើប កុមារស្រៀវស្រើបក្នុងកាយា

នៅក្នុងស្រះស្រីរាវីថ្ងា គ្មានអ្នកឯណាជាពីរផង ៗ
រាគៈតណ្ហាបណ្ដាលឡើង ដោយក្ដីស្នេហាពេកកន្ទួង
ឡើងចាកពីស្រះស្រេចជាម្ដង ផ្លាស់ព័ស្ដ្រហើយហោងយាងចូលព្រៃ ៗ
ពីរនាក់នឹងអង្គវរកុមារ ដោយក្ដីស្នេហានាងស្រីថ្លៃ
ប្រកៀកប្រកិតកាយក្នុងព្រៃ ក្សត្រិយ៍នាងធ្វើជាអៀនអន់ ៗ
ចេញចាកពីព្រៃស្រីធីតា នឹងអង្គកុមារនេត្រាគន់
សំដៅកន្ទែងតាពីមុន ក្សត្រិយ៍តូចតន់ចាំពួកពល ៗ
លុះយូរបន្តិចពួកស្នំស្រី ត្រឡប់វិលវៃទាំងរេហ៍ពល
បរបួលមកជិតបង្គំគាល់ ក្សត្រិយ៍និមលគ្មានអន់អាក់ ៗ
ព្រះនាងមានព្រះវរវាចា នឹងពួកស្រីស្គាដោយស្មោះស្ម័គ្រ
លេងក្នុងសួនបុប្ផាផ្កាក្រងថ្នាក់ កម្រងមួយម្នាក់ពាក់គ្រប់ដៃ ៗ
សប្បាយណាស់បងទាំងអស់គ្នា ពេលខ្ញុំកំព្រានៅក្នុងព្រៃ
បានអង្គកុមារនឹងតាថ្លៃ កុំអីខ្ញុំតាមបងទៅហើយ ៗ
ខ្ញុំនឹកអាណិតបងគ្រប់គ្នា មិនធ្លាប់លេលាសប្បាយឡើយ
យើងលេងស្រះទៀតឃ្លាតជាត្រើយ ងូតទឹករួចហើយសឹមយាត្រា ៗ
ជម្រះមន្ទិលក្អួលសៅហ្មង ដែលកើតមានផងពីពៀសណា
យើងប្រឹងគ្រាប់លេងក្នុងព្រឹក្សា ស្រង់រាវីថ្ងាស្អាតប្រសើរ ៗ
ទេវីនាំអស់ស្នំបរិពារ ចុះស្រង់គត្ថាហែលលលលើ

នាំទាំងកុមារប្រុសប្រសើរ　　លលើហែលលេងសប្បាយចិត្ត ៗ
ដោយក្ដីស្នេហានាងទេវី　　នារីឲ្យអង្គកុមារស្និទ្ធ
ហិចហែលសសៀរចូលមកជិត　　វរមិត្រជិតដេញកុមារា ៗ
ឯពួកកក៏លៀងរៀងពល់ប្រាណ　　មុជលេងកំសាន្តសព្វកាយា
នូវពួកសេណីយនឹងសេនា　　សប្បាយគ្រប់គ្នាភ្ញាំងភ្លេចខ្លួន ៗ
ខ្លះបែងគ្នាលេងក្នុងទឹក　　ធ្វើបុកបែបជាមោលទៅពួន
ខ្លះហែលទៅជ្រកលបលាក់ខ្លួន　　បំពួនទឹងស្ទឹកកំពីងពួយ ៗ
ខ្លះមុជទៅឱបក្រសោបប្រាណ　　ចាប់បានរហូតដល់កាយស្ងួន
គីលៀងសប្បាយរៀងពល់ខ្លួន　　សមសួនដោយចិត្តស្និទ្ធមេត្រី ៗ
ខ្លះត្រេកត្រអាលទៅនឹងប្រុស　　មុជជ្រកនឹងគុម្ពចង្កលណី
បន្ទិចតែក្បាលហើយទះដៃ　　ប្រុសមុជប្រៀវប្រែសំដៅទៅ ៗ
ក្រសាវក្រសោបឱបប្រកិត　　កៀកកាយជួលជិតនិត្យនឹងនៅ
ដោយត្រេកត្រអាលក្នុងទឹកជ្រៅ　　បំបែរបៀតទៅគុម្ពត្រគៀត ៗ
ខ្លះស្នេហាពេកឱបពុំបាន　　យកដៃទៅប្រានត្រង់កន្ទៀត
ញៀក្បែរទៅជិតគុម្ពត្រគៀត　　ច្បាស់ភ្លៀតប្រលោមលោមស្រី ៗ ៗ
ត្រគៀតដូចបងក្រកង់ស្ងួន　　ត្រកួនដូចបងត្រកងបី
ព្រលិតដូចបងប្រលែងស្រី　　ចង្កលណីដូចបងចង់កល្យាណ ៗ
ឯពួកសេនានឹងសេណី　　នឹងអស់ស្ត្រីទាំងប៉ុន្មាន

នាំវរក្សត្រិយ៍ស្រង់កំសាន្ត ស្រេចបានឡើងចាកស្រះគង្គា ។
ទើបផ្លាស់ព្រះពស្ត្ររៀងរាល់ប្រាណ ក្សត្រិយ៍កល្យាណលាកុមារ
លាទាំងលោកតានាយសួនបុប្ផារ ចេញផុតហើយណាចូលរាំងវៃ ។
ដល់ថ្វាយបង្គំក្សត្រទ្វេហា បពិត្របិតាមាតាថ្លៃ
កូនសុំលាចេញទៅលេងព្រៃ សប្បាយពេកក្រៃឥតឧបមា ។
សូមទានឥតទោសសន្តោសខ្ញុំ មេត្តាសូមសុំព្រះករុណា
ទាំងពីរមាតានឹងបិតា សូមអត់ទោសខ្ញុំនៅក្មេង ។
ក្សត្រាទាំងពីរទ្រង់ត្រាស់ថា ព្រះទ័យករុណាគិតយល់ឈ្វេង
អាសូរកូនពេកពៅនៅក្មេង ចេះបរទាបែងថ្លែងសំដី ។
ណ្ហើយចុះកូនអើយយើងអត់ទោស យើងអត់អំណត់ចិត្តខន្តី
ទោះទោសតូចធំប៉ុន្មានក្តី កូនស្រីៗពុកអត់ទោសឲ្យ ។
រឿងនេះយើងស្ទះប៉ុណ្ណោះសិន មិនទាន់បរពាទុកខាងក្រោយ
ថ្ងៃពីកុមារនឹងតាហើយ បណ្តើររជយទៅឯផ្ទះ ។
ចំណែកខាងយាយចាំមើលផ្លូវ តាហើយនឹងចៅបាត់យូរណាស់
វល់ធ្វើអ្វីមិនមកផ្ទះ គិតណាស់តែចៅក្រែងឃ្លានបាយ ។
គំនិតយាយគិតតែប៉ុណ្ណោះ ក្រឡេកឃើញតាពីចម្ងាយ
មាត់សើចក្អាក ៗ ដៃដួសបាយ ថានៃចៅអើយញាំបាយទៅ ។
រឿងចៅនឹងយាយហើយនឹងតា យើងឈប់បរតាបង្អង់នៅ

ថ្លែងពីក្សត្រាព្រះចមទៅ ដែលស្ដេចគង់នៅក្នុងសេមា ៗ
ស្ដេចទ្រង់ប្រឈួនជាទម្ងន់ អាពាធឈឺធ្ងន់ពេកណាស់ណា
ទើបស្ដេចទ្រង់ថ្លែងព្រះឧង្ការ ត្រាស់ហៅសេនាទឹងសេណី ៗ
ត្រាស់ហៅអមាត្យពួកធំៗ មូលមកប្រជុំទឹងកុង្សីយ៍
ហៅទាំងសុន្ទរអគ្គមហាសី ហៅទាំងបុត្រីស្រីជីតា ៗ
មូលមកប្រជុំស្រេចជាម្ដង ក្សត្រាបញ្ចាស់ច្បងថ្លែងឧង្ការ
មន្ត្រីតូចធំទាំងអស់គ្នា ជួយថែរក្សាព្រះនគរ ៗ
ខ្ញុំឈឺម្ដងនេះគ្មានសង្ឃឹម ទេនែមហាសីស្រីសុន្ទរ
ថែកូនប្អូនថែទាំងនគរ ស្រីស្រស់បវរមកជិតបង ៗ
បងព្រាត់ពោលប្អូនថ្លៃទឹងហើយ សុន្ទរបងសូមអផ្អែលខ្លួន
ថែកូនឲ្យល្អណាមាសបង ថែមន្ត្រីផងឲ្យបានសុខ ៗ
នាងរក្សាចិត្តឲ្យបានល្អ បូរនាងយកធម៌មកតាំងទុក
ការល្អកុំធ្វើឲ្យអាក្រក់ បួលរក្សាទុកណាប្អូនស្រី ៗ
ទ្រង់មានបន្ទូលតែប៉ុណ្ណោះ ខ្យល់ដកហូតចុះអស់វិថី
សង្ខាររលត់ពេបខ្ចី វិថីរលត់ព្រមទាំងអស់ ៗ
ទៅតែមរណាវិថីមួយ នាំស្ងួយអណ្ដែតត្រៃសេតខ្ពស់
បង្កើតក្នុងស្ថានសួគ៌ឯណោះ ប្រាសាទខ្ពង់ខ្ពស់ប្រសើរក្រៃ ៗ
មហេសីបុត្រីទាំងពីរអង្គ សោយសោកខ្សឹកខ្សួលដោយអាល័យ

សោកទាំងនាម៉ឺនមុខមន្ត្រី   សេនាបតីកុង្ស៊ីយ៍ផង ៗ
ទើបលើកព្រះសពដាក់គោជមាស   បម្លាក់ពេញពាសល្អក្នុង
បូជាព្រះសពស្រេចជាម្ដង   គ្រប់គ្រងនគរសុន្ទរស្រី ៗ
ក្សត្រិយ៍ប្រជុំពួកនាម៉ឺន   គិតផ្សងរកអ្នកមានបារមី
បុស្សរថប្រសើរលើសហត្ថី   សម្បូរសព្វក្នុងខៀវផង ៗ
មន្ត្រីទាំងអស់យល់ព្រមព្រៀង   ឱង្ការព្រះនាងបន្ទូលផ្សង
ដល់ពួកទេវតាឥន្ទ្រព្រហ្មផង   សូមជួយបំណងបង់ប្រាថ្នា ៗ
បើអ្នកមានបុណ្យមានអំណាច   ត្រូវទឹងសោយរាជ្យព្រះសោមា
សាកេតបុរីនេះឯងណា   ឲ្យឃើញអស្ចារ្យទឹងដំរី ៗ
ទើបយកប្រដាប់សំរាប់រាជ្យ   សំរាប់ឡើងគង់ព្រះទែនថ្មី
លើកដាក់ទៅលើខ្នងហត្ថី   ដំរីបុស្សរថប្រសើរក្រៃ ៗ
ដំរីចេញផុតពីនគរ   សំដៅជនបទផ្ទះយាយតា
ដែលគាត់តែងធ្វើនាយសួនច្បារ   តែងថែរក្សាទៅមួយផង ៗ
ដំរីទៅដល់ថ្វាយបង្គំ   បរមកុមារស្រេចជាម្ដង
ពួកពលឃើញហើយអរកន្ទង   ថ្វាយបង្គំផងទាំងអស់គ្នា ៗ
ទើបយកប្រដាប់សំរាប់រាជ្យ   ទ្រង់ផ្លាស់ព្រះពស្ត្រាជកុមារ
ទើបយាងលើខ្នងគជេន្ទ្រ   បុស្សរថថ្ងៃថ្លាប្រសើរក្ដាត់ ៗ
ឲ្យតាយកខ្សែចងឯងផង   យាយយកដំបងវាយឯងថ្វាត់

ខ្ញុំយកទៅទុកកុំឲ្យបាត់ ប្រយ័ត្នក្រែងខានការពារខ្លួន ។
តាយាយខ្ញុំលាទៅសិនហើយ តាអើយថែយាយឲ្យមាំមួន
បើយាយនៅផ្ទះតាទៅសួន កុំប្រហែសខ្លួនយាយចាស់ហើយ ។
កុមារលាស្រេចបរិលវៃ ចូលកង្កាំងជ័យសេមាហើយ
ឯពួកមន្ត្រីហែមុខក្រោយ អរហើយសែនអរឥតឧបមា ។
នាម៉ឺនតូចធំមូលប្រជុំ ក្សត្រិយ៍ឧត្តមសុន្ទរណា
ឲ្យហៅបុត្រីស្រីកញ្ញា មូលីធីតាសុន្ទរផង ។
យើងគិតរៀបចំតាំងអភិសេក មូលីសុន្ទរធីតាហោង
ទឹងព្រះអនុជាសោយរាជ្យត្រង់ ដំណាងមាតាបិតាវិញ ។
តើអ្នកទាំងឡាយថាដូចម្ដេច ហ៊ឹនមុខមន្ត្រីអ្នកប្រាប់អញ
ទោះបីស្រឡាញ់មិនស្រឡាញ់ អ្នកប្រាប់ឲ្យអញខ្ញុំដឹងផង ។
មន្ត្រីតូចធំលើកអញ្ជលី ទូលព្រះទេវីដោយទំនង
ក្សត្រថ្លៃទាំងពីរល្អឥតហ្មង ល្មមលើកឲ្យគ្រងរាជ្យសេមា ។
នាម៉ឺនប្រជុំជំនុំស្រេច ព្រមទាំងសម្ដេចព្រះមាតា
ឲ្យព្រះរាជបុត្រទាំងពីរណា គ្រងព្រះភាពពជបុរី ។
រឿងនេះខ្ញុំស្ទះដោយសង្ខេប ពោលតាមបទបែបវែងពេកក្រៃ
សូមពោលដំណាតសេចក្ដី ពីព្រះរៀមថ្លៃចៅពលឯក ។
ជិះសេះរកប្អូនកង្កព្រឹកក្យា ពុំឃើញឡើយណាស្រក់ទឹកភ្នែក

តាំងយប់តាំងថ្ងៃពុំបានដេក
នឿយហត់ខ្លាំងពេកស្គមអស់ខ្លួន ។
លុះដើរទៅដល់បុរីនគរ
សោមាបវររដ្ឋប្រសើរ
ស្តេចមានបុណ្យខ្លាំងអំណាចលើ
លើសលប់ប្រសើរជាងស្តេចផង ។
ទ្រង់ព្រះនាមជាស្តេចព្រហ្មទត្ត
សោយរាជសម្បត្តិសម្បូណ៌ហោង
គ្រងពារាណសីធំកន្ទួង
ក្សត្រថ្លៃច្បាស់ច្បងមានមហេសី ។
ឯវរជាយាជាឯកអគ្គ
ព្រះនាមវររត្នរាជក្សត្រិយ៍
សុវណ្ណអម្ពរភ័ក្ត្រប្រិមប្រិយ៍
ប្រសើរលើសស្រីស្នំទាំងឡាយ ។
ស្តេចមានព្រះរាជបុត្រី
ស្រស់ស្រីរូបកើតឆើតឆោមឆាយ
ប្រសើរលើសលប់ស្រីទាំងឡាយ
រូបកាយប្រសើរស្មើស្រីសួគ៌ ។
ព្រះនាមសុវណ្ណអម្ពរស្រី
ភ័ក្ត្រស្រស់ប្រិមប្រិយ៍ដូចគំនូរ
ស្មើកិន្នរីបុត្រីសូរ
ល្អគ្មានប្រៀបផ្គួក្នុងលោកិយ ។
សោយរាជសម្បត្តិសុខសាន្តមក
មិនដែលមានហេតុគ្រោះថ្នាក់អ្វី
ស្រាប់តែពេលនេះព្រះបក្រី
ស្តេចទ្រង់អាពាធប្រឈួនធ្ងន់ ។
ទ្រង់ហៅមហេសីបុត្រីមក
ប្អូនអើយលែលកស្រស់ស្រីគន់
អាពាធបង់ឈឺកាន់តែធ្ងន់
ត្បូងគន់ថែទាំព្រះនគរ ។
ស្រាប់តែចាក់ដោតក្នុងទ្រូងបង
នួនល្អដូចជាកាំបិតគោរ
កាត់ក្នុងពោះវៀនធ្លាក់ចុះមក
ប្អូនអើយមើលឈាមក្រហមច្រាល ។
ហេតុតែកម្មបង់ពីបុរេ
វែកចង់បង់ធ្វើគេពីក្នុងកាល

មុនភ្ញាក់ឈាមមកក្រហមព្រាល   នេះគឺកម្មកាលតាមតាន់ហើយ ។
ប្អូនអើយស្រីកុំសោយសោកបង   នួនល្អងនាងកុំក្ដុកក្ដើយ
រក្សាទុកនៅឲ្យល្អហើយ   រក្សាកូនស្រីឲ្យបានសុខ ។
ប៉ុរប្អូនរក្សាមុខមន្ត្រី   គួបក្ដីដំក្ដីតាមដោយមុខ
នាងប្រឹងថែទាំឲ្យបានសុខ   ដំណាទៅមុខនាងបានស្រួល ។
ទ្រង់មានបន្ទូលផ្ដាំរួចស្រេច   កម្មបូលមកផ្ដាច់ដង្ហក់យោល
ពួកខ្យល់ទាំងអស់ប្រមូលមូល   ទទួលវង្គតពេលនោះឯង ។
នាងទ្រង់តាំងរៀបពិធីបុណ្យ   ប្រសើរវិសេសជាងជាក់ស្ដែង
ធ្វើមេមុណ្ឌបគ្រប់កន្លែង   ភ្លឺផ្លេកបិតែញ្ចចិញ្ចាចក្រៃ ។
ពីធីបុណ្យនេះច្រើនយ៉ាងណាស់   ខ្ញុំពោលកាត់ខ្លះកុំថាអ្វី
កុំឲ្យវែងពេកយូរកំរ៉ៃ   អ្នកអានសេចក្ដីនាំធុញទ្រាន់ ។
ប្រៀបដូចស៊ីស្ករផ្អែមច្រើនពេក   នាំឲ្យក្ដៅស្រែករអាល្ហាន់
សេចក្ដីវែងពេកនាំធុញទ្រាន់   តែល្ហាន់លែងចង់ស៊ីទៀតហើយ ។
សង្ខេបញយ ៗ មិនចេះចប់   សូមថែងកំណត់បទខាងក្រោយ
ពីទៅពលឯកបែកប្អូនហើយ   គ្រាក្រោយបានចូលដល់នគរ ។
ពាកណាសីនេះឯងណា   ខំប្រឹងយាត្រាមិនឈប់ឈរ
លុះដល់ទៀបទីព្រះនគរ   កុមារបវរបញ្ឈប់សេះ ។
នៅលើសាលាសំណាក់មួយ   កុមារតែងព្រួយគិតត្រិះរិះ

អញគិតដេកលើសាលានេះ　　លែងសេះឲ្យស៊ីស្មៅប្រញាប់ ។
ថ្ងៃពីទេវីពជក្សត្រីយ៍　　ធ្វើបុណ្យស្វាមីរួចស្រេចស្រាប់
ទ្រង់មានបន្ទូលត្រាស់បង្គាប់　　ឲ្យប្រាប់សេនាមាត្យមន្ត្រី ។
ជានៃនាហ្មឺនគ្រប់អង្គា　　ចូលនាំគ្នាជំនុំស្តី
យើងគិតរកស្តេចគ្រងបុរី　　អ្នកមានបារមីបុណ្យប្រសើរ ។
ទើបនាងឲ្យនាំដំរីមក　　បុស្សរថពទុកល្អលប់លើស
កុកទៀវអន្ទូងស្រស់ប្រសើរ　　មកដល់នាងធ្វើសច្ចាផ្សង ។
តាំងព្រាហ្មណ៍បារគូបុរោហិត　　លើកដៃអធិដ្ឋានជាម្តង
យើងខ្ញុំតាំងខ្លាយសូមបួងសួង　　ទេវតាព្រហ្មផងនឹងព្រះឥន្ទ្រ ។
លោកមានភ្នែកទិព្វត្រចៀកទិព្វ　　ដែលទ្រង់ព្រះនាមជាទេវិន្ទ្រ
សោយរាជ្យនៅក្នុងស្ថានព្រះឥន្ទ្រ　　ទ្រង់ជាអមរិន្ទ្រសហស្សន័យ ។
សូមចុះមកជួយជាសាក្សី　　ខ្ញុំផ្សងដំរីបុស្សរថថ្ងៃ
អ្នកណាមានបុណ្យបារមីក្រៃ　　សូមឲ្យដំរីថ្វាយបង្គំ ។
ផ្សងស្រេចនាងឲ្យលែងដំរី　　យាត្រាចេញខ្ចីសំដៅចំ
ដល់ព្រះកុមារថ្វាយបង្គំ　　កំពុងតែផ្ទុំលើសាលា ។
កុមារឡើងគង់លើដំរី　　ចាកសាលាខ្ចីចូលសេមា
ឯអគ្គសម្តេចព្រះមាតា　　អញ្ជើញកុមារឡើងប្រាសាទ ។
ប្រជុំនាហ្មឺនមុខមន្ត្រី　　ព្រមទាំងសេនីសេនាមាត្យ

នាងមានសវទិយ៍តទៅទៀត ថានៃអមាត្យផងគ្រប់គ្នា ៗ
ដ្បិតអីអគ្គព្រះកុមារនេះ មានបុណ្យបារមីជាអស្ចារ្យ
យើងគិតអភិសេកឯកពជា គ្រប់គ្រងភាពបុរីរដ្ឋ ៗ
ទឹងវរក្សត្រិយ៍ស្រីសុវណ្ណ អម្ពរសាក័ណជាក់ប្រាកដ
ជាមហេសីធំក្នុងរាជរដ្ឋ ប្រគល់សម្បត្តិពាភណសី ៗ
មន្ត្រីទាំងឡាយថាដូចម្ដេច ចូរអ្នកសម្រេចតាមសេចក្ដី
គំនិតរបស់ខ្ញុំជាស្រី ក្រែងស្ដីអាស្រូវត្រូវជួយគិត ៗ
បពិត្រក្សត្រិយ៍ថ្លៃប្រសើរ ដំណើរផលទ្រង់ព្រះរិះគិត
ជម្រិះបែបនេះឃើញត្រូវពិត តាមដោយសុចរិតបវេណី ៗ
ទើបនាងប្រគល់រាជសម្បត្តិ ក្រោមស្វេត្តច័ត្រលើមន្ទីរ
ឲ្យពរដល់បុត្រាជទាំងទ្វី ស្រោចទឹកកន្ទីក្រអូបសាយ ៗ
ទើបព្រាហ្មណ៍បារគូបុរោហិត លើកយកពាក្យពិតមកទំនាយ
សូមឲ្យក្សត្រាពីរព្រះកាយ សោយសុខសប្បាយព្រះជន្មវែង ៗ
ប្រទេសនានាសឹងគោតខ្លាច សូមឲ្យអំណាចខ្ពស់ចំពែង
សត្រូវជិតឆ្ងាយពីស្ដាំឆ្វេង សូមអស់រលីងរលត់ហោង ៗ
ព្រាហ្មណ៍ថ្វាយពរស្រេចកាលណា ហើយ ទាំងពីរក្សត្រិយ៍យាងចុះផ្គង
ចាកស្វេតច័ត្រស្រេចជាម្ដង ស្ដេចឡើងគង់លើប្រាសាទជ័យ ៗ
ចូលផ្ទុំនៃបនិត្យនឹងសុវណ្ណ អម្ពរសាក័ណក័ក្ដិប្រឹមប្រិយ

ដែលទើបអភិសេកបានថ្មោងថ្មី　　បក្រិជុំអែបនៃបនារី ៗ
ដោយពេញព្រះទ័យនឹងរូបឆោម　　ស្តេចទ្រង់ប្រលោមនាងទេវី
ព្រះទ័យស្មោះស្ម័គ្រនឹងទេពី　　ឥតមាននារីណាផ្ទឹមបាន ៗ
រីឯព្រះបាទឯកអគ្គប្ចើង　　តាំងទៀងសោយរាជ្យបានចុំថ្កាន
ល្បីឮរន្ទឺទៅសព្វស្ថាន　　ស្តេចមានសម្បត្តិពីរប្រការ ៗ
មានកន្ទ្រងបក់កន្ទ្រង់បោយ　　ស្តេចមានតាំងឆ្នាំងឆ្អិនឯងណា
ឮល្បីសម្បត្តិពីរប្រការ　　ដល់ស្តេចណាៗសឹងកោតខ្លាច ៗ
ឯស្តេចដទៃនាំសួយមក　　ថ្វាយក្សត្រពន្លកព្រោះអំណាច
គាន់តែឮឈ្មោះសឹងខ្លបខ្លាច　　ព្រោះព្រះអំណាចបញ្ញ័រផែនដី ៗ
នៅតែព្រះបាទអនុជា　　សោយរាជ្យនៅសាកេតបុរី
មិនខ្លាចអំណាចពារាណសី　　ដោយអាងបារមីបុទ្ធិចេស្តា ៗ
ដោយស្តេចមានខ្សែចងឯងផង　　មានតាំងដំបងវាយឯងណា
ល្បីល្បាញលើសលប់ភពលោកា　　គ្មានស្តេចឯណាហ៊ានប្រមាថ ៗ
រន្ទឺឮដល់ពារាណសី　　ឯកាចក្រីក្សត្រិយ៍នរនាថ
មិនឃើញសួយសាករថ្វាយទៀត　　តាមជាតិសាកេតកជបុរី ៗ
ទម្លាប់ធ្លាប់តែនាំថ្វាយ　　មកថ្វាយដល់ក្រុងពារាណសី
ឥឡូវបាត់សោះព្រោះហេតុអ្វី　　សាកេតបុរីមិនឃើញមក ៗ
ទើបត្រាស់ឲ្យហៅរាជទូតទ្វី　　អាល្បាក់ពីរបីទ្រង់ឲ្យយក

ក្រដាសទឹកខ្មៅសរសេរខ្នាក ទើបយកមកថ្វាយក្សត្រា ៗ
យើងជាព្រះចៅពារាណសី រាជទូតនាំទៅព្រះរាជសារ
ចុតហ្មាយឡាយព្រះហស្តលេខា ឲ្យស្តេចក្រុងសាកេតបុរី ៗ
នាំអស់សួយសាអាករមក ថ្វាយយើងឲ្យឆាប់ប្រញាប់ខ្មី
កុំពេលឥឡូវនេះឯងនែ ដល់ពារាណសីនគរយើង ៗ
បើធ្វើតាមរាជតម្រាស់នេះ សាកេតបុរីនឹងបានចម្រើន
បើស្តេចមិនធ្វើតាមសារយើង សាកេតបុរីវិនាសហើយ ៗ
បញ្ចប់រាជសារតែប៉ុណ្ណោះ អ្នកស្តេចគិតត្រិះកុំកន្តើយ
មិនទ្រង់តាមព្រះបង្គាប់ឡើយ នេះហើយទទឹងរាជឧង្ការ ៗ
ទូតយករាជសារដាក់ក្នុងស្រោម ស្តេចទ្រង់ប្រថាប់ព្រះសង្ហារ
ឈ្មោះអ្នកដទៃមិនត្រូវការ បើកព្រះសង្ហារត្រូវមានទោស ៗ
រាជទូតក្រាបថ្វាយបង្គំលា ចេញក្រៅសេមាបុរីនោះ
សំដៅនគរដែលចំណុះ នាមឈ្មោះសាកេតរាជបុរី ៗ
ដល់ហើយចូលក្រាបថ្វាយបង្គំ លើកហត្ថប្រណម្យដាក់សិរសី
ទូលថាសារនេះព្រះចក្រី ក្រុងពារាណសីនាំមកថ្វាយ ៗ
ទើបស្តេចទទួលរាជសារនោះ ហូតចេញពីស្រោមឆាប់ខ្វល់ខ្វាយ
ទ្រង់ទតរាជសារដោយពេះរាយ ស្តេចទ្រង់បានជ្រាបសព្វសេចក្តី ៗ
ទើបស្តេចឲ្យហៅអាឡក់មក ឲ្យយករាជសារមួយទៀតខ្មី

ថាយើងសាកេតរាជបុរី បក្រីព្រះនាមអនុជា ។
សព្វថ្ងៃត្រង់ឫទ្ធិនិងអំណាច យើងឥតមានខ្លាចស្តេចឯណា
បើពាកណាសីមានប្រាថ្នា ចង់បានសេមាសាកេតនេះ ។
ឲ្យចូលមកឆាប់ប្រញាប់ឡើង ព្រះបាទចុំបើងកុំវេរ
យើងអនុជាពុំសូវបេះ ដម្រេះអំពីខាងចម្បាំង ។
ស្តេចចូលមកចុះយើងឥតចុញ ឥតរាឥតរុញទឹងប្រណាំង
ឯត្រង់ពីខាងរឿងចម្បាំង យើងឥតក័ន្តកាំងខ្វបខ្លាចឡើយ ។
រាជទូតនាំសារត្រឡប់វិញ ដល់ពាកណាសីនគរហើយ
ថ្វាយសាដល់ក្សត្រាត្រាណត្រើយ ស្តេចទតសព្វហើយជ្រប់កក្រ្តា ។
ក្តៅអើយសែនក្តៅក្នុងព្រះទ័យ ដូចអគ្គិសនីឆេះខុព៉
ទើបលើកព្រះហស្តទះតុថា អាពោរមោហាព្រហើនក្រៃ ។
វគ្គមួយនេះឯងបែងចប់ហើយ ចម្បាំងខាងក្រោយវគ្គពីរនៃ
ចម្បាំងនោះធំណាស់ល្អស្តាប់ក្រៃ វគ្គមួយនេះនៃចប់ហើយហោង ។

ទីមួយ-ចប់

ពលឯកកុមារ-មាឥត

បម្បាំងទីពីរទៅទៀត

សូមជាវបន្ត ព្រោះរឿងខាងចុងពីរោះណាស់

រោងពុម្ពកុមារពាណិជ

លេខ ១៦ មហាវិថីឡេងសីសុវត្ថិ ភ្នំពេញ